

Bryssel den 13 februari 2017
(OR. en)

Interinstitutionella ärenden:

2016/0379 (COD)
2016/0380 (COD)
2016/0377 (COD)
2016/0378 (COD)
2016/0382 (COD)
2016/0376 (COD)
2016/0381 (COD)
2016/0375 (COD)

5800/1/17
REV 1

ENER 24
CLIMA 13
CONSOM 28
TRANS 35
AGRI 51
IND 20
ENV 88
COMPET 84
FISC 39
ECOFIN 81
RECH 37
IA 23
CODEC 129

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Komm. dok. nr: 15135/16 ENER 418 ENV 758 CLIMA 169 COMPET 637 CONSOM 301
FISC 221 IA 131 CODEC 1809
+ ADD 1 – 2
15150/16 ENER 420 ENV 760 CLIMA 171 COMPET 640 CONSOM 302
FISC 222 IA 133 CODEC 1816
+ ADD 1
15151/16 ENER 421 IA 136 CODEC 1817
+ ADD 1
15149/16 ENER 419 IA 134 CODEC 1815
+ ADD 1
15120/16 ENER 417 CLIMA 168 CONSOM 298 TRANS 479 AGRI 650
IND 261 ENV 757 IA 130 CODEC 1802
15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN 1149 RECH 340
IA 124 CODEC 1789
+ ADD 1
15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN 1152 RECH 341
IA 125 CODEC 1797
+ ADD 1
15090/16 ENER 412 CLIMA 167 IA 123 CODEC 1788
+ADD 1

Ärende: Paketet för ren energi (**första behandlingen**)

- a) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den inre marknaden för el (omarbetning)
 - b) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för el (omarbetning)
 - c) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riskberedskap inom elsektorn
 - d) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (omarbetning)
 - e) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning)
 - f) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet
 - g) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda
 - h) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om styrningen av energiunionen, om ändring av direktiv 94/22/EG, direktiv 98/70/EG, direktiv 2009/31/EG, förordning (EG) nr 663/2009, förordning (EG) nr 715/2009, direktiv 2009/73/EG, rådets direktiv 2009/119/EG, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU och rådets direktiv (EU) 2015/652 och om upphävande av förordning (EU) nr 525/2013.
- Diskussion
-

I. Introduktion till lagstiftningsförslagen

Den 30 november 2016 antog kommissionen paketet för ren energi för alla i Europa. Detta paket som innehåller åtta lagstiftningsförslag är till omfattning och storlek det största som kommissionen någonsin har lagt fram på energiområdet. Inbegripet meddelandet, konsekvensbedömningar och andra styrkande handlingar innehåller paketet mer än 3 500 sidor. Syftet är att omvandla energisystemet i energiunionen för 2030 och framåt i riktning mot en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, samtidigt som man skapar fördelar vad gäller sysselsättning, konsumenter, ekonomisk tillväxt, innovation och konkurrenskraft. Paketet har tre huvudsakliga mål: att sätta energieffektivitet främst, att bli världsledande på förnybar energi och att ge konsumenterna rättvisa villkor.

Paketet som helhet presenterades vid energirådets möte den 5 december 2016. I januari och början av februari 2017 avslutades en första detaljerad presentation av alla åtta förslagen i arbetsgruppen för energi. De initiativ som kommissionen har föreslagit i paketet är nära sammankopplade med varandra. Den obligatoriska granskningen av konsekvensbedömningarna för de åtta förslagen har därför redan inletts. I detta tidiga skede av granskningen har de flesta delegationer granskningsreservationer mot samtliga förslag.

Den detaljerade granskningen av de två förslagen om energieffektivitet och byggnaders energiprestanda har inletts, i enlighet med det maltesiska ordförandeskapets prioriteringar, i syfte att om möjligt nå fram till en allmän riktlinje under ordförandeskapet.

De centrala delarna i lagstiftningsförslagen beskrivs nedan.

Elmarknadens utformning

Både rådet och Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen betonat att en väl fungerande inre energimarknad är det bästa verktyget för att garantera överkomliga energipriser och trygg energiförsörjning och för att möjliggöra integration av större volymer el framställd från förnybara energikällor på ett kostnadseffektivt sätt. Konkurrenskraftiga priser är viktigt för att uppnå tillväxt och konsumentvälfärd i Europeiska unionen, och därför står de i centrum för EU:s energipolitik.

Den nuvarande utformningen av elmarknaden bygger på bestämmelserna i det "tredje energipaketet" som har lett till konkreta förbättringar för konsumenterna och stärkt deras ställning på energimarknaderna. Det har även lett till ökad likviditet på de europeiska elmarknaderna och klart ökat den gränsöverskridande handeln.

Den senaste utvecklingen har emellertid medfört genomgripande förändringar på de europeiska elmarknaderna. Andelen el producerad från förnybara energikällor har ökat kraftigt och förnybar energi har blivit mer konkurrenskraftig. Denna övergång till förnybara energikällor kommer att fortsätta eftersom det är en grundläggande förutsättning för att uppfylla unionens åtaganden enligt Parisavtalet om klimatförändringar. Framtidens elmarknad kommer att kännetecknas av mer variabel och decentraliserad elproduktion, ett ökat inbördes beroende mellan medlemsstater och nya tekniska möjligheter för konsumenterna att sänka sina energikostnader och delta aktivt på elmarknaderna genom efterfrågefleksibilitet, egenförbrukning och lagring.

Mot bakgrund av ovanstående lade kommissionen i november 2016 fram paketet med förslag till en omarbetning av direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för el, förordningen om elmarknaden samt förordningen om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter. Dessutom lades ett förslag till en ny förordning om riskberedskap inom elsektorn fram.

Den föreslagna lagstiftningen syftar till att med ökad flexibilitet anpassa de nuvarande marknadsreglerna till nya marknadsförhållanden genom att göra det möjligt att överföra el utan begränsningar med prissignaler utan snedvridning, samtidigt som man ger konsumenterna ökad makt, drar största möjliga nytta av gränsöverskridande samordning och ger de rätta signalerna och incitamenten för att driva på de investeringar som behövs för att minska koldioxidutsläppen i det europeiska energisystemet och göra det mer konkurrenskraftigt. Genom den föreslagna lagstiftningen kommer lösningar för energieffektivitet att prioriteras samtidigt som lagstiftningen kommer att bidra till unionens mål att skapa arbetstillfällen och tillväxt och attrahera investeringar.

De föreslagna bestämmelserna om utformningen av elmarknaden syftar till att skapa likvärdiga förutsättningar för alla resurser och att integrera förnybar energi på marknaden, samtidigt som de kortfristiga marknaderna ska stärkas för att skapa maximala möjligheter att utnyttja variabla, mindre förutsägbara förnybara resurser på ett kostnadseffektivt sätt i ett marknadssammanhang, genom att de förs närmare realtid och genom att balansmarknaderna förbättras. För att attrahera de nödvändiga investeringarna i elmarknaden har den föreslagna lagstiftningen även som mål att förbättra prissignalerna, till exempel genom avskaffande av pristak för att se till att priserna återspeglar det verkliga värdet för elektricitet under perioder med hög efterfrågan och genom stärkande av det befintliga regelverket för att säkerställa att prissignalerna kan styra beslut om geografisk lokalisering av nya investeringar och ny produktion (t.ex. via priszoner som anpassas till strukturell överbelastning i överföringsnätet).

Med målet att göra elsystemet mer flexibelt syftar de föreslagna bestämmelserna till att möjliggöra efterfrågefleksibilitet så att konsumenterna fullt ut kan delta på marknaden, inbegripet genom att ge alla konsumenter tillgång till elavtal med dynamiska priser och smarta mätare utrustade med minimifunktioner. De föreslagna bestämmelserna skulle dessutom ge ett incitament till systemansvariga för distributionssystem att effektivisera sin verksamhet mot bakgrund av en ökad produktion från variabla förnybara källor, samtidigt som deras roll som neutrala marknadsförmedlare skyddas.

Samtidigt som man bör beakta vikten av att säkerställa lämpliga investeringar i elmarknaden och förbättra marknadernas förmåga att tillhandahålla dessa investeringar genom de planerade reformerna, bör införandet av kapacitetsmekanismer uppfylla vissa villkor. Åtgärder har föreslagits för att i ökad utsträckning harmonisera dessa kapacitetsmekanismer mellan medlemsstaterna i syfte att undvika negativa konsekvenser för den inre marknadens funktion. Kapacitetsmekanismerna kommer att baseras på en öppen och EU-omfattande bedömning av resurstillräckligheten och bör möjliggöra verkligt gränsöverskridande deltagande.

För att förbättra riskberedskapen i EU:s elsystem planeras dessutom en mer systematisk bedömning av risker som grundar sig på gemensamma metoder och som ska genomföras i ett gränsöverskridande sammanhang. Medlemsstaterna skulle bli skyldiga att utarbeta riskberedskapsplaner med två delar: En del som återspeglar nationella åtgärder och en andra del där det anges vilka åtgärder medlemsstaterna ska komma överens om i en regional kontext, inbegripet regionala stresstester, förfaranden för samarbete vid olika krisscenarier och överenskommelser om hur man ska handskas med samtidiga krissituationer inom elsektorn.

I syfte att förbättra konkurrensen på slutkundsmarknaden för el föreskriver den föreslagna lagstiftningen en gradvis utfasning av allmän prisreglering, men tillåter prisreglering under en övergångsperiod för utsatta konsumenter. I syfte att öka konsumenternas engagemang begränsas användningen av avgifter för uppsägning av avtal och reglerna för införandet av smarta mätare skärps. Konsumenternas förtroende för jämförande webbplatser främjas och principer för att säkerställa att energiräkningar är tydliga och lätta att förstå föreslås. Slutligen säkerställs icke-diskriminerande tillgång till konsumentdata för att skapa förutsättningar för utveckling av nya tjänster av nya aktörer och energitjänsteföretag.

Förnybar energi

Syftet med förslaget är att delvis ändra direktiv 2009/28/EG om förnybar energi. Förslaget innehåller ett bindande mål på EU-nivå om en andel på minst 27 % förnybar energi i unionens slutliga energianvändning brutto år 2030, i enlighet med Europeiska rådets slutsatser från oktober 2014.

I förslaget behandlas stödsystem, egenproduktion och egenkonsumtion av förnybar energi, regionalt samarbete, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden, information och utbildning samt kriterier för hållbarhet och minskning av utsläpp av växthusgaser för biodrivmedel, flytande biobränslen och biobränslen. Det är inriktat på tre slutanvändningssektorer: elektricitet, uppvärmning och kylning och transport.

De huvudsakliga nya inslagen i förslaget beskrivs nedan.

Medlemsstaterna bör fastställa sina nationella bidrag till det övergripande bindande EU-målet för 2030, med utgångspunkt i deras bindande nationella mål för 2020 såsom de fastställdes i det befintliga direktiv 2009/28/EG om förnybar energi. Förslaget innehåller allmänna principer som medlemsstaterna bör följa när de utformar stödsystem för att garantera deras stabilitet och göra förnybar energi marknadsorienterad. I detta ingår bland annat en klausul om icke-retroaktivitet, en marknadsbaserad strategi, investeringssäkerhet genom treårsplaner i medlemsstaterna samt ett partiellt öppnande av stödsystemen (10–15 %) för producenter belägna i andra medlemsstater, med målen att sänka kostnaderna för utbyggnad av förnybar energi och att stimulera regionala lösningar.

Medlemsstaterna bör inrätta en enda kontaktpunkt som samordnar hela tillståndsprocessen för sökande som vill bygga eller driva anläggningar för förnybar energi och tillhörande infrastruktur för överföring och distribution. Tillståndsprocessen bör inte överskrida en period av tre år och för anläggningar på mindre än 50 kW bör det räcka med en enkel anmälan. För uppgradering ("repowering") av befintliga anläggningar bör tillståndsprocessen ta högst ett år och en förenklad anmälan planeras också för detta. Förslaget fastställer också vissa miniminormer när det gäller rättigheterna för (småskaliga) egenproducenter av förnybar energi, egenkonsumenter och sammanslutningar för förnybar energi. Förslaget omfattar även en skyldighet för medlemsstaterna att underlätta administrationen i samband med upprättandet av energiinköpsavtal.

Vad gäller uppvärmning och kylning ges medlemsstaterna i förslaget alternativ för att öka sin andel förnybar energi för uppvärmning och kylning (genom att sträva efter att öka användningen av förnybar energi för uppvärmning och kylning med 1 procentenhet per år), samtidigt som förslaget fastställer icke-diskriminerande tillträdesrättigheter till lokala system för fjärrvärme och fjärrkyla för producenter av förnybar energi. För transportsektorn inför förslaget en skyldighet för europeiska leverantörer av drivmedel att förse marknaden med en allt större andel avancerade förnybara och koldioxidsnåla bränslen (biodrivmedel, biogas, el från förnybara källor och förnybara flytande och gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung), från 1,5 % år 2021 till 6,8 % år 2030, samtidigt som den maximala andelen flytande biobränslen som framställs från livsmedels- eller fodergrödor minskas. Förslaget innefattar dock inte det befintliga nationella bindande målet för 2020 om en andel på 10 % förnybar energi inom transportsektorn. Medlemsstaterna bör dessutom inrätta sammankopplade nationella databaser för att spåra de förnybara bränslen som används för uppvärmning och kylning och inom transportsektorn och för att möjliggöra beräkning av relevanta tillhörande parametrar.

Vad gäller biobränslen, flytande biobränslen och biomassa införs genom förslaget nya hållbarhetskriterier för skogsbiomassa, hållbarhetskriterierna utökas till att inkludera biobränslen, minimisatserna för minskningar av växthusgasutsläpp från olika typer av biobränslen ökas och storskaliga elkraftverk som drivs med biomassa måste använda sig av högeffektiv kraftvärmeteknik.

Bestämmelser relaterade till åtgärder för att överbrygga gapet mellan de aggregerade nationella bidragen och den linjära utveckling som leder till det övergripande bindande målet för 2030 på EU-nivå – "vad händer om"-frågan – ingår i förslaget till förordning om styrningen av energiunionen¹. Sådana bestämmelser innefattar eventuella ytterligare åtgärder av medlemsstaterna och på unionsnivå för att se till målet på EU-nivå uppnås.

Kommissionen ska inrätta en stödjande finansiell ram för att förbättra användningen av unionens medel till förmån för målen för detta direktiv och för att uppmuntra medlemsstaternas ambition när det gäller utbyggnaden av förnybar energi.

¹ Anm: Jfr dok. 15090/16, artikel 27.

Energieffektivitet och byggnaders energiprestanda

Med utgångspunkt i principen om att sätta energieffektivitet främst syftar den riktade översynen av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet och direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda till att skapa sysselsättning, tillväxt och försörjningstrygghet samt till att bidra till EU:s mål om minskade koldioxidutsläpp för 2030. Mot denna bakgrund syftar de föreslagna åtgärderna till att bibehålla samma nivå av energieffektivitetsansträngningar som uppvisats fram till 2020. Åtgärderna inriktas framför allt på renovering av det befintliga beståndet av ytterst ineffektiva byggnader.

I Europeiska rådets slutsatser från oktober 2014 fastställdes ett vägledande mål på 27 % för att förbättra energieffektiviteten på EU-nivå. I slutsatserna efterlystes också en översyn av detta mål senast 2020, med siktet inställt på 30 %. Efter att ha företagit denna översyn föreslår nu kommissionen ett bindande mål på EU-nivå på 30 %. Detta övergripande mål uttrycks som en EU-förbrukning på högst 1 321 Mtoe primäre energi och 987 Mtoe slutlig energi år 2030, vilket medlemsstaterna ska beakta när de fastställer sina vägledande nationella energieffektivitetsbidrag.

Den obligatoriska energibesparingen på 1,5 % varje år föreslås förlängas fram till 2030 och eventuellt därefter. Kvotpliktsystem för energieffektivitet ska jämföras med alternativa åtgärder med samma verkan, vilket ökar flexibiliteten. De nya bestämmelserna ålägger medlemsstaterna att ta hänsyn till energifattigdom när de fastställer de åtgärder som är mest lämpade. I direktivet klargörs också hur energibesparingar ska beräknas och en översyn görs av skyldigheterna avseende mätning och fakturering av uppvärmning för att skapa mer transparenta och användarinriktade energiräkningar.

Översynen av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda föreskriver att medlemsstaterna ska ha en tydlig vision om hur koldioxidutsläppen från deras byggnader ska minskas till 2050, genom en långsiktig renoveringsstrategi som fastställer tydliga milstolpar för 2030. För att mobilisera investeringar i renovering föreslår kommissionen att man inför mekanismer för att avhjälpa finansieringsproblem och marknadshinder samt inleder initiativet "smart finansiering för smarta byggnader". Förslaget främjar användningen av modern teknik i byggnader genom att införa en smarthetsindikator och syftar till att säkerställa att lämplig infrastruktur för laddning av elfordon blir allmänt tillgänglig i alla byggnader som inte är avsedda som bostäder och i alla nya bostadshus. Beräkningsmetoden för byggnaders energiprestanda ändras också så att förnybar energi ska kunna värderas korrekt och för att åtgärda skillnaden mellan beräknat energibehov och faktisk förbrukning.

Styrning

I avsaknad av nationellt bindande mål för förnybara energikällor och energieffektivitet för perioden efter 2020 (något som Europeiska rådet i oktober 2014 uteslöt) utformas genom förslaget, mot bakgrund av Parisavtalet, en samarbets- och kontrollmekanism som är tänkt att bidra till att säkerställa att målsättningarna och målen för energiunionen, varav kan märkas dels 2030-målen på EU-nivå om förnybar energi och energieffektivitet, dels EU:s klimatmål, gemensamt uppnås och att den breda uppsättning åtgärder som föreslås inom dessa och andra områden tillsammans utgör en sammanhängande och samordnad helhet.

Kontrollmekanismen kommer att bestå i att medlemsstaterna lämnar in integrerade nationella energi- och klimatplaner som omfattar deras mål, strategier och åtgärder i fråga om energiunionens samtliga fem dimensioner (energitrygghet, den inre marknaden för energi, energieffektivitet, utfasning av fossila bränslen samt forskning, innovation och konkurrenskraft), inklusive mål för minskade utsläpp av växthusgaser och upptag i sänkor, samt strategier och åtgärder som även är kopplade till Parisavtalet och Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar. Planerna skulle omfatta perioden 2021–2030 (och förnyas för varje efterföljande tioårsperiod) och, i förekommande fall, ha ett perspektiv fram till 2050 och därefter. Medlemsstaterna skulle vara tvungna att lägga fram utkast till planer senast den 1 januari 2018, slutliga planer senast den 1 januari 2019, utkast till uppdaterade planer senast den 1 januari 2023 och uppdaterade slutliga planer senast den 1 januari 2024. Därefter skulle inlämning av utkast till slutliga planer och uppdaterade planer upprepas vart tionde år.

Dessutom införs genom förordningen tvååriga integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter från medlemsstaterna som ska lämnas till kommissionen (den första rapporten ska lämnas in senast den 15 mars 2021) på grundval av en rapporteringsmall som ska fastställas i ett senare skede och med utgångspunkt i nyckelindikatorer, samt årlig rapportering om detta är nödvändigt med hänsyn till internationella åtaganden. Denna rapportering bör ersätta och harmonisera nästan alla befintliga rapporteringskrav i EU:s energi- och klimatlagstiftning. Dessutom bör man fortsätta med nationella och unionsövergripande inventeringssystem för uppskattning av utsläpp av växthusgaser och upptag i sänkor. Rapporteringen bör ske med hjälp av en plattform för e-rapportering som ska bygga på befintliga rapporteringsförfaranden och databaser.

Riktlinjer föreslås för medlemsstaternas förfarande för att fastställa sina bidrag till 2030-målen på områdena förnybar energi och energieffektivitet. Medlemsstaterna bör upprätta differentierade prognoser för a) befintliga strategier och b) planerade strategier för energiunionens fem dimensioner åtminstone fram till 2040. Medlemsstaterna bör dessutom uppskatta de makroekonomiska, miljömässiga, kompetensrelaterade och sociala konsekvenserna av de strategier och åtgärder som ingår i de integrerade planerna samt samspelet mellan de strategier som hör till de fem dimensionerna, åtminstone fram till 2030, samtidigt som de även här gör jämförelser mellan prognoserna för befintliga strategier och planerade strategier.

En strukturerad, återkommande process mellan kommissionen och medlemsstaterna bör se till att det gemensamma arbetet för att uppnå energiunionens mål hålls på rätt spår. Detta skulle innefatta ett system med övervakning från kommissionen och, om så krävs, rekommendationer från kommissionen som medlemsstaterna bör ta största möjliga hänsyn till, med tanke på den bindande karaktären hos vissa mål på EU-nivå. Vidare innehåller förslaget bestämmelser om regionalt samarbete och deltagande av nationella intressenter. Europeiska miljöbyrån bör bistå kommissionen på lämpligt sätt.

Om kommissionen, på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna, anser att det finns en risk för att energiunionens mål inte uppnås (i synnerhet målen för förnybar energi och energieffektivitet) ("vad händer om"-frågan) kan den utfärda rekommendationer till medlemsstaterna och ska, i tillämpliga fall, vidta ytterligare åtgärder på unionsnivå.

För förnybar energi (som det finns ett bindande EU-mål för) kan sådana ytterligare åtgärder innefatta en gemensam skyldighet för medlemsstaterna att vidta nationella åtgärder, såsom att anpassa andelen förnybar energi som används för uppvärmning och kylning och/eller inom transportsektorn eller att finansiera en plattform för finansiering av förnybar energi på EU-nivå. En sådan plattform kan inrättas av kommissionen genom en delegerad akt.

För energieffektivitet (där ett bindande EU-mål har föreslagits) kan sådana unionsåtgärder innefatta ytterligare åtgärder för att förbättra produkters, byggnaders och transporters energieffektivitet.

För båda områdena förnybar energi och energieffektiviteten bör kommissionens bedömning av huruvida insatserna är tillräckliga göras under 2023, med genomförande av motsvarande ytterligare åtgärder senast 2024.

En energiunionskommitté inrättas (som ersätter den nuvarande kommittén för klimatförändringar och andra kommittéer, beroende på vad som är lämpligt) och förordningen ska ses över under 2026.

Förslaget innehåller likadana bestämmelser gällande mål och målsättningar som ingår i olika EU-rättsakter på det energipolitiska området samt mål och målsättningar som ingår i olika lagstiftningsförslag på området klimat- och energipolitik som nyligen har lagts fram av kommissionen². Därför måste man säkerställa konsekvens genom hela förhandlingsprocessen mellan dessa likadana bestämmelser i alla övriga berörda lagstiftningsförslag (se fotnot) och i detta styrningsförslag.

² Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk** i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen ("LULUCF").
Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030** för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen.
Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av **energi från förnybara energikällor** (omarbetning).
Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att **trygga gasförsörjningen** och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010.
Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2012/27/EU om **energieffektivitet**.
Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2010/31/EU om **byggnaders energiprestanda**.
Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om **riskberedskap inom elsektorn** och om upphävande av direktiv 2005/89/EG.

II. DISKUSSION

Ministrarna uppmanas att dela med sig av sina inledande synpunkter³ på paketet om ren energi för alla i Europa, däribland följande:

- Hur vi, i enlighet med den gemensamma förklaringen⁴, kan göra betydande framsteg och, om så är möjligt, lägga fram paketet före utgången av 2017.
 - Hur vi på bästa sätt kan säkerställa synergieffekter, inbegripet institutionella sådana, av den övergripande strategin.
 - Hur man på bästa sätt kan utnyttja regionalt samarbete för att underlätta övergången.
-

³ Anmärkning: delegationerna uppmanas att skicka in sina bidrag i skriftlig form så att ministrarna kan inrikta sig på huvudbudskapen.

⁴ Jfr dok. 15375/16.